

מי שאמר פרק שלישי נזיר

יז.

עין משפט
נר מצוה

א מיי פין מהל
מדות ה' ו [ת]:
ב מיי שש ה' ו ע"ש
כ"מ:

גליון הש"ס

נב' אפר בר בר אשי
עין נדרס דף ד' ע"א:

הגהות התוספות

1. י"ל ומוקטין ליה לקמן
כרבי דלא חיל י"ו. 2. י"ל
למיטת. 3. י"ל ולא. 4. י"ל
היחל מ"ה. 5. י"ל דכ"ע לא
פלוגי. 6. י"ל דשפ"ט הוא
כיון דמי כו'. 7. מיטת הוא
נמחק וז"ל כשנמטל שבוג.

מוסף רש"י

אלא טמא שנזר שביעי
שלו. טעמו בן עולה לו
למנו. דהואיל ואינו נזיר
קרבן ממחיל למנוט מנו
זיוס. ונזיר טהור
שנמטא אין שביעי שלו
עולה לו למנו. דלן לו
טהרה עד יום שמיני שמיטת
בית הקבורות. דודא ששמיטת
עברה שלל נתמידי
כשמיטתו. כגון ששמיטת
הקבורות שמיטת מנהל
ופרע עליו את משוית גג
האלה וטמא כזכר בית
הקבורות וטמא לו אל ולא
י"ל. ומיחל לא שיהי כמי
השמיטה (שבועות טו).
בני שהייה למלקות.
קרבן לא שיהי כאלו כלל
שזין כרע שמיטת ששמיטת
וקרבן נזיר טמא ללא אשון
שמיטה חמי' אלל למחיל
עליה מירות טהרה ששאל
מחוסרי כפרה. ובענין זה
מפורש שיהיו זו כמס' מיר
(שחי' טו).

פ"י הרא"ש

ע"י שיקבל. וכו' דמיידי
בשקבל עליו אי"כ ליתני
וזה צריך לחזור ולזיור
הוא אין צריך מחיל כ"ע
לא פליגי דחיללא ואינו
צריך לקבל עליו שנית וזב
לוקח על התגלחת ועל
הזין: כי פליגי למלקי.
פ"י על הטומאה: ר' יוחנן
סבר כיון דחיללא. ללקות
על הזין ועל התגלחת לקי
נמי על הטומאה כי היכי
דאינו בביא קרבן טומאה:
הוא דאיתביה ר"י לר"ל
לעיל תלמודא הוא דמותר
לפי מה דהוה ס"ד דפליגי
ובהנה רבות בתלמוד: א"ל
על תגלחתו זה וזה שוין.
פ"י לגלח אי"ל ללקות על
התגלחת והיה על הזין:
אבל לענין מלקות פ"י על
הטומאה. בתקנתא מיידי
בלקולא ר"י מיידי. פ"י
לחירות לט תקנתו מתי
יתחיל ימי נזירותו. אבל לא
מיידי בלקולא להשמיטתו
הזין אם יעשה עבירה
שיטמא למחיה אי שהיה
זין ויגלח: ה"ז סופא את
הארבעים תיבתא. והבא
ליבא לשנוי בירוצא ונכנס
דמשמע טמא דומיא
דגלח ושתה זין דמיידי
אפילו בלא יוצא ונכנס: בעי שהייה למלקות. שיעור שהייה המפורשת (בד) [בשבתות] למי שנטמא באונס בערה שאינו חייב
כרת אלא אם כן שהה שיעור השתחואה והלכה למשה מסיני הוא: אי דאמרו ליה לא תנוור למה לי שהייה ביום דבדמי

הכא במאי עסקינן ביוצא ונכנס. ביוצא מן הטומאה והוא ושנה
ועטל וקיצל עליו מירות פסע אחרת ושזב נכנס לטומאה
[והא] קמ"ל היא ברייתא דאע"ג דלא הדר ואמר הריני נזיר אלא
אמר יחול עלי מירות דהוי נזיר ולקי כדפי' לשם בקוטרס אי נמי י"ל
דקמ"ל ברייתא (דמיידי) [דמנד]

כשיטור מוטל עליו לקבל מירות מיד
ועוצר צבל תאחר אס אינו נזיר מיד:
א"י בין נזיר טמא. שנטר צעודו
טמא לנזיר טהור. שנטמא אלא
דמיר טמא שביעי עולה לו מן המנין
כשהו' ג' ושנה צו' ועטל יוס' ז' [למנין
מירות טהרה לפי שאין צריך להציא
קרבן צח' על טומאתו ומיד כשהו'
ושנה ועטל ראו' לחול עליו מירות
לאחלר ונהי דצעי הערצ שמש ואין
יחול עליו מירות יש לומר טעמו יוס'
קלישא טומאתיה ולא מעכב מלחול
מירות עליו: **וְנִזְיֵר** טהור שנטמא
אין שביעי עולה לו מן המנין. למנין
מירות טהרה וצריך להציא טמאת
העוף ועולת העוף ואשם שמיני
וכמי' (במדבר י) וקדש ראשו זיוס
הוא דצדומו יוס' ומחיל למנוט
מירות טהרה מוקמינן ליה [ל] דלא חיל
עליה מירות טהרה עד יוס' ח' ואי
ס"ד לא חיללא אמאי עולה לו מן
המנין כיון דלא הדר צביל עליה
מירות וא"ת [ולשנין] דהדר וקיצל
דשני לעיל ביוצא ונכנס ויש לומר
דא"כ כ"ל לאיתוי' ז' וצעי למיטת
ולגדור וזה לא צעי למיטת ולגדור
כיון דהאי תנא נחית לפרושי הכא [ל]
צין זה לזה וה"ה דמני' למיפוך לר'
שמעון צ"ל [ליתנין] זה שמה צין
ומיטמא דלא: לקי וזה לקי [ל] דכרישא
הקוטרס ונראה לומר דלא קשה דמני'
לשנוי בדקלולא לא מיידי האי דינא'
אלא דין דנטמא צדונס ולרבי יוחנן
לא קשה [דליתנין] ר' מציא קרבן על
טומאתו וזה אין מציא קרבן דהיינו

הך דקמי' אין ז' עולה לו מן המנין משום איתוי' קרבן: **הגה"ה** מיהר
דב"ע דחיי' ולכשיטהר אין צריך לחזור לזיור צמיר דחיל עליו
ממירות ראשון ויחל השמט דשביעי עולה לו מן המנין ואפילו לא יחזור
ויקבל והוא הדין נמי דמודה ר' שמעון צן וקמי' ו[ל] (נמי אס שמה יין)
דלקי תוך ימי טומאתו אשמה ואחלחתו ולי פליגי למלקי פירוש
אטומאה לחוד ול הטמא ר' טומאה ר' יוחנן סבר כיון דחיללא מירות
[לשאר] מילי אשמיית יין ואחלחתו [חיללא] נמי אטומאה אס התרו
צו לנאת ולא ינא דרחמנא לא מעטיה אלל מקרבן לחודיה לקמן
ולא ממלקות דטומאה ור"ש צן לקיש סבר אע"ג דחיללא לשאר מילי
הך דקמי' אין ז' עולה לו מן המנין משום איתוי' קרבן: **הגה"ה** מיהר
דב"ע דחיי' ולכשיטהר אין צריך לחזור לזיור צמיר דחיל עליו
ממירות ראשון ויחל השמט דשביעי עולה לו מן המנין ואפילו לא יחזור
ויקבל והוא הדין נמי דמודה ר' שמעון צן וקמי' ו[ל] (נמי אס שמה יין)
דלקי תוך ימי טומאתו אשמה ואחלחתו ולי פליגי למלקי פירוש
אטומאה לחוד ול הטמא ר' טומאה ר' יוחנן סבר כיון דחיללא מירות
[לשאר] מילי אשמיית יין ואחלחתו [חיללא] נמי אטומאה אס התרו
צו לנאת ולא ינא דרחמנא לא מעטיה אלל מקרבן לחודיה לקמן
ולא ממלקות דטומאה ור"ש צן לקיש סבר אע"ג דחיללא לשאר מילי
הך דקמי' אין ז' עולה לו מן המנין משום איתוי' קרבן: **הגה"ה** מיהר
דב"ע דחיי' ולכשיטהר אין צריך לחזור לזיור צמיר דחיל עליו
ממירות ראשון ויחל השמט דשביעי עולה לו מן המנין ואפילו לא יחזור
ויקבל והוא הדין נמי דמודה ר' שמעון צן וקמי' ו[ל] (נמי אס שמה יין)
דלקי תוך ימי טומאתו אשמה ואחלחתו ולי פליגי למלקי פירוש
אטומאה לחוד ול הטמא ר' טומאה ר' יוחנן סבר כיון דחיללא מירות
[לשאר] מילי אשמיית יין ואחלחתו [חיללא] נמי אטומאה אס התרו
צו לנאת ולא ינא דרחמנא לא מעטיה אלל מקרבן לחודיה לקמן
ולא ממלקות דטומאה ור"ש צן לקיש סבר אע"ג דחיללא לשאר מילי

הכא במאי עסקינן ביוצא ונכנס. ביוצא מן הטומאה והוא ושנה
ועטל וקיצל עליו מירות פסע אחרת ושזב נכנס לטומאה
[והא] קמ"ל היא ברייתא דאע"ג דלא הדר ואמר הריני נזיר אלא
אמר יחול עלי מירות דהוי נזיר ולקי כדפי' לשם בקוטרס אי נמי י"ל
דקמ"ל ברייתא (דמיידי) [דמנד]

כשיטור מוטל עליו לקבל מירות מיד
ועוצר צבל תאחר אס אינו נזיר מיד:
א"י בין נזיר טמא. שנטר צעודו
טמא לנזיר טהור. שנטמא אלא
דמיר טמא שביעי עולה לו מן המנין
כשהו' ג' ושנה צו' ועטל יוס' ז' [למנין
מירות טהרה לפי שאין צריך להציא
קרבן צח' על טומאתו ומיד כשהו'
ושנה ועטל ראו' לחול עליו מירות
לאחלר ונהי דצעי הערצ שמש ואין
יחול עליו מירות יש לומר טעמו יוס'
קלישא טומאתיה ולא מעכב מלחול
מירות עליו: **וְנִזְיֵר** טהור שנטמא
אין שביעי עולה לו מן המנין. למנין
מירות טהרה וצריך להציא טמאת
העוף ועולת העוף ואשם שמיני
וכמי' (במדבר י) וקדש ראשו זיוס
הוא דצדומו יוס' ומחיל למנוט
מירות טהרה מוקמינן ליה [ל] דלא חיל
עליה מירות טהרה עד יוס' ח' ואי
ס"ד לא חיללא אמאי עולה לו מן
המנין כיון דלא הדר צביל עליה
מירות וא"ת [ולשנין] דהדר וקיצל
דשני לעיל ביוצא ונכנס ויש לומר
דא"כ כ"ל לאיתוי' ז' וצעי למיטת
ולגדור וזה לא צעי למיטת ולגדור
כיון דהאי תנא נחית לפרושי הכא [ל]
צין זה לזה וה"ה דמני' למיפוך לר'
שמעון צ"ל [ליתנין] זה שמה צין
ומיטמא דלא: לקי וזה לקי [ל] דכרישא
הקוטרס ונראה לומר דלא קשה דמני'
לשנוי בדקלולא לא מיידי האי דינא'
אלא דין דנטמא צדונס ולרבי יוחנן
לא קשה [דליתנין] ר' מציא קרבן על
טומאתו וזה אין מציא קרבן דהיינו

הך דקמי' אין ז' עולה לו מן המנין משום איתוי' קרבן: **הגה"ה** מיהר
דב"ע דחיי' ולכשיטהר אין צריך לחזור לזיור צמיר דחיל עליו
ממירות ראשון ויחל השמט דשביעי עולה לו מן המנין ואפילו לא יחזור
ויקבל והוא הדין נמי דמודה ר' שמעון צן וקמי' ו[ל] (נמי אס שמה יין)
דלקי תוך ימי טומאתו אשמה ואחלחתו ולי פליגי למלקי פירוש
אטומאה לחוד ול הטמא ר' טומאה ר' יוחנן סבר כיון דחיללא מירות
[לשאר] מילי אשמיית יין ואחלחתו [חיללא] נמי אטומאה אס התרו
צו לנאת ולא ינא דרחמנא לא מעטיה אלל מקרבן לחודיה לקמן
ולא ממלקות דטומאה ור"ש צן לקיש סבר אע"ג דחיללא לשאר מילי
הך דקמי' אין ז' עולה לו מן המנין משום איתוי' קרבן: **הגה"ה** מיהר
דב"ע דחיי' ולכשיטהר אין צריך לחזור לזיור צמיר דחיל עליו
ממירות ראשון ויחל השמט דשביעי עולה לו מן המנין ואפילו לא יחזור
ויקבל והוא הדין נמי דמודה ר' שמעון צן וקמי' ו[ל] (נמי אס שמה יין)
דלקי תוך ימי טומאתו אשמה ואחלחתו ולי פליגי למלקי פירוש
אטומאה לחוד ול הטמא ר' טומאה ר' יוחנן סבר כיון דחיללא מירות
[לשאר] מילי אשמיית יין ואחלחתו [חיללא] נמי אטומאה אס התרו
צו לנאת ולא ינא דרחמנא לא מעטיה אלל מקרבן לחודיה לקמן
ולא ממלקות דטומאה ור"ש צן לקיש סבר אע"ג דחיללא לשאר מילי

(א) [לקמן י"א.] (ב) [מדות
א] שבוטות ח. ע"ש
ובתוס' שם ד"ה לר"ן,
(ד) כס"א: ונכנס,

נוסחת הריב"ן

אן הריני מיר ונכנס: [ב] כמי
מחוב כחן גליון ואמר לן
רבי: [ג] מנגלת תגלחת טומאה
דמיר טהור שנטמא מנגל צו'
כו: [ד] מילה כדמפסדין:
[ה] תמן: [ו] כדי שיעור
השמיטה מיידיטע לסיפה
דקרא כדמפסדו:

הגהות הב"ח

(א) גב' צעי רבא. נזר
והוא צניט הקבוצ:
(ב) שם מיר טהור מ"ט
ל:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א רש"י ד"ה בתקנתיה
קמיידי וכו' ואמר לן רבי
דהכי נמי מני למיטת אלל
טמא שמיטת. ר"ע עין א"ת
דזה דוקא לפי קמא ב"מ
ד"ה לא הא וכו' ור"ק:
[ב] דר"ה אין צין מיר טמא
וכי כשהו' ג' ופני צו'
ועטל יוס' ז' עולה כ"ל:
[ג] ד"ה מיר טהור שנטמא
וכי דצדומו יוס' ומחיל
למנוט מירות טהרה
מוקמינן ליה לקמן כ"ל:
[ד] בא"ד כיון דהאי מנה
נחית לפרושי הכא מתי
ארכא כ"ל: [ח] בא"ד רבי
שמה יין ומיטמא דלא לקי
וחי לקי כדפי' הקוטרס.
מנוט דכפי' הקוטרס
נמחק וי"ז כדפרי' לקמן
כ"ל ועי' א"ת מ"ח:
[ו] ד"ה אשמה מנגל כ"ע
דחיל וכו' וה"ה נמי
דמורה ר"ש צ"ל דלקי
כ"ל: [ז] ד"ה קרבן
טומאה הוא דלא מיידי הא
מלקי לקי אטומאה לאחלר
אפילו תוך שבע שמיטת
לטהר עמו כ"ל: [ח] ד"ה
בתקנתא קמיידי וכו'
דהיינו קולון גופיה
דכאסור ליה וכו' פליגי
א"ת:
דאמרי ליה לא תנוור וכו'
ללא שיש בו משנה הוא.
כ"ז ככרה האלח רחוקה
קת דחיק יחשב זה המשע
ועי' תוס' דשבוטות דף י'
ע"ש ד"ה או וכו' ששמיטת
כיון דלאול קונוין למיד
קונו על לאו ששביעי ע"ש
דלאסור מלקות אמר אלל
לענת הכר המניד קס"ל על
לאו ששפער ע"י משעה
לוקח אף היכא דלון צו
משעה יעו"ש כפי' מ"ה
ששביעי ע"ש. א"י כ"ז
סוגין ומתקן ראה והוכחה
בגויה לדבדו ור"ק
הע"ב:

פ"י הרא"ש

הכא במאי עסקינן ביוצא
ונכנס שיעור מן הטומאה
ע"י הזרה וטבילה וקיצל
עליו נזירות ונכנס ומק"ל
אע"ג דלא קבל עליו קבלה
בגויה אלא אמר הריני
נזיר (בבבירור) [הו' נזיר]:
אלא טמא שנזר ז' עולה
לזמן המנין לפי שאינו צריך
לחיללא מירות ראשו כיון
הוא וז"ל לא חיללא אמאי
עולה לו מן המנין הא אין
עליו נזירות כלל